

ren for det Mindretal, som har stillet Forslag om at nægte Tilskuddet, nævnede, at en af hans Grunde var, at man skulde spare. Ja, man sparer ganske vist et Beløb paa 500 Kr., men det betyder jo dog saa overordentlig lidt i Sammenligning med de mange andre store Beløb, som man fra den Side er villig til at stemme for. Hvis de Herrer ønske at spare, maatte de, synes jeg, stemme for vort Forslag om at spare de 30,000 Kr. til Skytteforeningerne. Disse 30,000 Kr. ere Penge, som nu skulde anvendes udelukkende til Krudt og Kugler. Naar de ere skudte bort, har man ikke det mindste for disse 30,000 Kr. Er det nu en Statsopgave at udvikle disse Folk i at kunne bortskyde Ammunition for 30,000 Kr.? Jeg synes det ikke. Her var Grund til at spare, og her kunde spares et Beløb, som dog havde nogen Betydning, medens de 500 Kr. ere uden nævneværdig Betydning i den Henseende.

Ellers vilde jeg for øvrigt gerne lægge et godt Ord ind for Barberernes Fagskole. Det har vist sig, at man fra Fagets Side har bragt betydelige Ofre, saaledes som den ærede Ordfører nævnede, selv oprettet en Mængde Fagskoler rundt omkring i vore Provinsbyer. Barbererne ere jo ikke Folk, der tjene store Penge, det er vist Folk, der saadan have det fra Haanden og i Munden, kunne altsaa ikke af deres egne Midler ofre overordentlig meget paa denne Sag. Men naar de alligevel have oprettet en Række Fagskoler omkring i Landet, vidner det jo netop om, at der indenfor Faget er Trang til saadanne Skoler. Endvidere maa vi huske paa, at dette Fags Lærlinge kunne ikke som saa mange andre Haandværkslærlinge henvende sig paa de tekniske Skoler og faa den faglige Uddannelse, som er nødvendig. Der eksisterer vist ikke paa de tekniske Skoler nogen som helst Fagundervisning for denne Klasse af Haandværkslærlinge. Jeg synes derfor, der kan være Grund til at ligestille dem med andre Haandværkslærlinge, som nu kunne gaa til de tekniske Skoler og der faa den faglige Uddannelse, som er nødvendig.

Endvidere maa vi huske paa, at de Herrer, der gaa imod denne Bevilling, ellers for deres Fags Vedkommende ikke ere bange for at stille store Fordringer til Staten, naar Talen er om at hjælpe til at uddanne deres Folk fagligt. Jeg skal saaledes nævne Landbrugsministeriets Budget, hvor vi have en Bevilling paa 1,000 Kr. til at lære Folk at fyre under Maski-

nerne i Mejerierne, til Kontrolfyring i Mejerier. Nu skulde man synes, at det at fyre under en Dampkedel ikke er saadan en stor Kunst, og det har jo vist sig, at Industrien udmærket godt kan anskaffe sig Fyrbødere uden at skulle have Statstilskud dertil. Det kunne Landbrugerne ikke, de have i mange Aar faaet Hjælp til Kontrolfyring i Mejerier. Til Malkearbejdet faa de en Understøttelse paa 7,000 Kr. for at uddanne Malkepiger. Til videre Uddannelse af Mejerister og Mejersker faa de en Statsunderstøttelse paa 20,000 Kr. Vi se, det er ganske anderledes store Krav, Landbruget stiller, naar der er Tale om at faa deres Folk fagligt uddannede. Det gøre vi ingen Indvending imod, men nu er det underligt, at da Haandværket kommer og skal have denne ringe Bevilling, sætte de Herrer Himmel og Jord i Bevægelse for at faa den ud af Finansloven. Skulde de sejre ved Afstemningen — det kan jo godt være —, have vi dog faaet den Trøst af den højtærede Minister, at han ikke derfor gaar sin Vej, saa politiske Følger faar Sagen dog neppe.

Lange: Saavidt jeg ret hørte, lagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) den højtærede Indenrigsminister den Udtalelse i Munden, at de Tilskud, der ere givne til Foredragsforeninger, blev anvendte til at danse op. Det har jeg ikke hørt den højtærede Indenrigsminister sige, men jeg skal i øvrigt paa samtlige danske Industriforeningers Vegne protestere derimod og sige, at der ingen Sinde er anvendt en eneste Øre af de Tilskud, der ere givne dem, til at danse op eller holde Bal for, og Tilskuddene ere i Virkeligheden saa smaa, at det ikke vilde være muligt for dem blot at faa Musikken til at spille til 3 eller 4 Danse til saadant et Bal, der kan altsaa slet ikke være Tale om det, og de have aldrig gjort det.

Martin Olsen: Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) tillagde mig en Opfattelse af Lærlingeforholdene, som jeg ikke har fremsat. Jeg har tilladt mig at sige noget lignende som det, det ærede Medlem sagde. Jeg paapegede, at Haandværksmestrene beklagede sig over, at de ikke kunde faa Lærlinge, og saa paaviste jeg, hvad Aarsagen er, men jeg sagde ganske vist ikke det, som jeg nu vil sige, nemlig det, at Forældrene have i Regelen ikke Raad til at sætte deres Børn i Lære, fordi de under Børnenes Opvækst skulde